

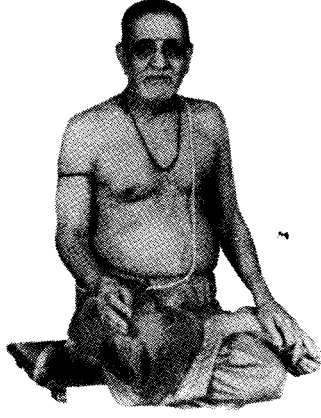
ऋणानुबंध घराण्यांचे, संस्कार पिढ्यान्पिढ्यांचे

पुण्यातल्या श्रुति मंगल कार्यालयामध्ये भोजनाचा आस्वाद न घेतलेले पुण्यातले ब्राह्मण कुटुंब बहुतेक शोधायलाच लागेल, इतकं हे कार्यालय सर्वांच्या पसंतीस उतरलं आहे. केवळ इथले भोजन सुग्रास असतं म्हणून नव्हे, तर इथे लग्न, मुंज किंवा बारसं असा कुठलाही कार्यक्रम केला तर होणारे संस्कार पिढ्यान्पिढ्या टिकतील असा सार्थ विश्वास लोकांच्या मनात आहे. यात केवळ पुणेकरच नव्हे तर सर्व महाराष्ट्रातील, भारतातीलच काय पण परदेशस्थ मंडळी सुद्धा समाविष्ट आहेत. श्रुति मंगल कार्यालयाचे प्रशस्त हॉल, भरपूर उजेड, सगळीकडे स्वच्छता, टापटीप, कर्मचाऱ्यांची तत्परता, काजरेकर पितापुत्र व बंधू यांची आत्मियता एकदा अनुभवलेले ग्राहक, त्यांच्या मुलामुलींची बारशी, मुंज, डोहाळजेवण, केळवणं, मंगळागौर या सर्वांसाठी श्रुति मंगल लाच पसंती देतात यात आश्चर्य वाटायला नको.

पुण्यात आता गल्लोगल्ली कार्यालये झाली आहेत. त्या कार्यालयांमध्ये आणि श्रुति मंगल कार्यालयामध्ये नेमका फरक काय ते जाणून घेण्यास मी थेट श्रुति मध्येच जाऊन पोचले. ज्या आपुलकीने श्री. प्रभाकर उर्फ बाळासाहेब काजरेकर यांनी माझे स्वागत केले ती अगदी मनाला जाऊन भिडली. पुढचे दोन तास किती छान गेले हे पुढच्या आमच्या चर्चेवरून वाचकांच्या लक्षात येईलच. श्री. बाळासाहेब मंगल कार्यालयाचा इतिहास सांगू लागले...

पूर्वी वाहतुकीची साधने पुरेशी नसल्याने पावसाळ्यात एकमेकांच्या गावी जाताच येत नसे. त्यावेळी शेतीचीही कामे असत. नदीला पाणी चढत असे, पूल नसत, त्यामुळे लग्नासाठीच काय, पण वैद्यकीय कारणांसाठी सुद्धा गावाबाहेर पडता येत नसे. त्यामुळे चतुर्मासात लग्ने होत नसत. साधारणपणे उन्हाळ्याच्या शाळेच्या सुट्टीतच कार्ये होत असत.

पूर्वी वाड्यामध्येच मांडव घालून लग्न, मुंजी असे कार्यक्रम साजरे केले जात असत. पण साधारण १९५० सालानंतर वाडा संस्कृती कमी व्हायला लागली म्हणा, लग्नासाठी वाडा अपूरा पडायला लागला, म्हणून मोकळ्या पटांगणात किंवा मंदिरात लग्न लावली जायची. आता ह्यापुढे मोठ्या हॉलची लग्नकार्यासाठी गरज पडेल हे सौ. मंगलाताई आपटे ह्यांच्या लक्षात आले. खऱ्या दूरदृष्टीच्या त्या बाई होत्या. त्यांच्या आपटे रोडवरच्या

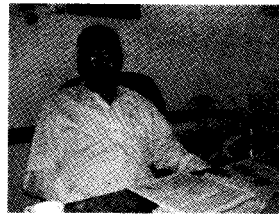
जागेतच त्यांनी घराशेजारी १९५२ साली छोटा हॉल बांधला. ह्या कार्यक्रमासाठी खास कांची कामकोटी पीठाधिपती जगद्गुरू श्री शंकराचार्य चंद्रशेखर सरस्वती वास्तुशांतीला आले होते आणि त्यांनी श्रुति स्मृति पुराणात दिलेल्या वेदांप्रमाणेच इथे कार्य होत राहतील असा आशीर्वाद दिला. त्यांनीच सुचविल्याप्रमाणे ह्या कार्यालयाचे नाव श्रुति मंगल कार्यालय असे ठेवण्यात आले. पुण्यातील (की, महाराष्ट्रातील) ह्या प्रकारचे हे पहिलेच कार्यालय असल्याचे श्री.

बाळासाहेब अभिमानाने नमूद करतात.

एक योगायोग मुद्दाम सांगण्यासारखा म्हणजे, श्रुति सुरू झालं, त्याच वर्षी (म्हणजे १९५२ साली) बाळासाहेबांचा जन्म सिंधुदूर्ग (तेव्हांच्या रत्नागिरी) जिल्ह्यातील कणकवली तालुक्यातील 'सोनवडे' ह्या छोट्याशा गावी झाला. तेव्हाच बहुदा नियतीने बाळासाहेबांची गाठ श्रुति शी घालून ठेवली असावी.

बाळासाहेब हे सात भाऊ आणि तीन बहिणी अशा मोठ्या कुटुंबातले दोन क्रमांकाचे. मोठे बंधू कणकवली येथून एसएससी पास होऊन पुण्यात बीएससी शिकत होते. आई गृहिणी. वडील (त्यांना भाऊ म्हणत असत.) चतुर्मासात गावी येऊन भिक्षुकी

श्री. प्रभाकर काजरेकर
मो : ९५५२५ ९००७०
मुलाखत : जयश्री धुपकर
९८५०६ ६०७८२

'गुरु विण कोण दाखविल वाट?' असा प्रश्न सुद्धा मनात येऊन देता, 'गुरुच दाखविल वाट!' ही श्रद्धा मनात असल्यावर अनेक संकटं

पार करून जाता येतं, हा अनुभव आहे पुण्यातल्या 'श्रुति मंगल कार्यालया' चे व्यवस्थापक श्री. प्रभाकर रघुनाथ उर्फ बाळासाहेब काजरेकर यांचा. गुरुंवरच्या श्रद्धेने त्यांनी संकटांतून वाट काढत आपला व्यवसाय कसा यशस्वी केला त्याची माहिती आमच्या वाचकवर्गाला नक्कीच पथदर्शक ठरेल !

करत असत. उरलेले आठ महिने पुण्यात शनिवार पेठेत श्री. वि. ग. जोशी यांच्या वाड्यात आश्रित म्हणून रहात असत. मुख्य काम स्वयंपाकाचं, पण जोशांकडे पडेल ते कामही करत असत. 'इव्हेंट मॅनेजमेंट' ह्या शब्दाचा जन्मही त्या वेळी झाला नसेल, पण जोशी त्यावेळी लग्नाचा इव्हेंट मॅनेज करत असत. अगदी मुलाला मुलगी सुचविणे, दाखवणे, लग्न पक्कं करणे, बँड, वाजंत्री, कपडे खरेदी, मांडव, फुलवाला, आणि अर्थातच लाडू चिवडा आणि जेवण ह्या सगळ्यांची यशस्वी मोट बांधत असत. त्यामुळेच भाऊंना सगळ्या कामाची माहिती झाली होती, पण त्यांचं मुख्य काम मजुरीने स्वयंपाक करणे हेच होतं.

ह्या सगळ्या गडबडीत तुम्ही सोनवड्याहून पुण्याला कधी आलात?

मी एसएससी झाल्यावर १९६८ साली प्रथम पुण्यात आलो. मुख्य उद्देश भाऊंना मदत करणे हाच होता. पण पुण्यात दोन वर्षे राहून मी टीव्ही, रेडिओ रिपेअरिंग आणि शिवणकाम शिकलो. कारण ह्या कलांचा मला गावात उपयोग होणार होता.

म्हणजे तुम्ही पुन्हा गावी परत गेलात?

हो नां ! मोठा भाऊ शिकत असल्याने तिथला जेवणाचा, रहाण्याचा खर्च परवडेनासा झाल्यामुळे मी गावी परत गेलो.

मग पुन्हा आगमन केव्हा ?

माझा मोठा भाऊ बीएससी, डीएड होऊन गावी शिक्षक म्हणून रुजू झाला. गावाकडची काळजी करायला तो आला म्हटल्यावर मी पुन्हा १९७१ साली पुण्याला परत आलो आणि भाऊंच्या कामात मदत करायला सुरवात केली.

म्हणजे प्रथमपासून तुम्ही व्यवसायात आहात तर? भाऊंना तुमचा मदतीचा हात मिळाल्यावर व्यवसायात वाढ करायचा विचार केला असेल ना?

हो! मी भाऊंच्या व्यवसायात रहायचं ठरवलं. तोपर्यंत आम्ही जोशी वाड्यात रहात होतो. मी आल्यावर आमची कामं वाढत गेली. मग आम्ही स्वतंत्र जागा शोधायला सुरवात केली. त्यावेळी जागा घेण्यासाठी पागडी द्यावी लागत असे. अशी रु. ६,१००/- पागडी देऊन आम्ही नारायण पेठेत छोटीशी जागा (पत्र्याची खोली) मिळवली. तिथेच रहाणं आणि आवश्यक वाटल्यास स्वयंपाकही तिथेच. मग आम्ही स्वतंत्र कामं घ्यायला सुरवात केली.

कामं वाढल्यावर तुम्हाला आणखी मदत कोणाची होती?

आम्ही लग्नाच्या सिझनला कोकणातून माणसं आणावयाची. माझे भाऊ, मामे-चुलत भावंड पण यायची. एरवी आमची नेहमीची ५/६ माणसं असायची.

त्यावेळी तुमच्या कामाचं स्वरूप काय होतं?

आम्ही मजुरीनेच कामं घेत होतो. मोठी पातेली, पराती, कढ्या, झारे असं आमचं सामान असे. त्यावेळी सुद्धा आम्ही ४००-५०० माणसांचं जेवण बनवत असू.

तुमच्यावर तुमच्या गुरुंचा म्हणजे 'श्री दिगंबरदास महाराज' यांचा वरदहस्त आहे असं ऐकलंय. ह्याची सुरुवात कशी झाली?

फर्ग्युसन कॉलेज रोडवर 'श्री दिगंबरदास महाराज' (श्री अक्कलकोट स्वामींच्या परंपरेचे अध्वर्यू) यांचे मंदिर आहे. महाराज अतिशय शिस्तप्रिय होते. मंदिरातील रोजच्या जेवणासाठी आणि उत्सवासाठी त्यांना स्वयंपाकासाठी आचारी हवे असायचे. पण त्यांच्या शिस्तीत कोणीच बसत नसत. त्यामुळे त्यांना पुन्हा नवीन माणूस शोधायला लागायचा. त्यांचे एक आचारी ऐनवेळी आजारी पडल्यामुळे त्या आचार्यांनी भाऊंना पाठवलं. आणि हाच आमच्या आयुष्यातील 'टर्निंग पॉइंट' ठरला.

ही बहुतेक ६८-७० मधील गोष्ट असावी. त्यानंतर मात्र महाराजांनी आम्हाला जवळ केलं ते आजतागायत. नकळत आमच्या अनेक चुकाही घडल्या असतील पण महाराजांनी आम्हाला सांभाळून घेतलं, एवढंच नव्हे तर आम्हाला व्यावसायिक म्हणून उभं केलं आणि उद्योजक म्हणूनही घडवलं. आज आम्ही जे आहोत ते त्यांच्यामुळेच आणि आज जे काही थोडंफार काम आम्ही करतोय ते मुळात आम्ही करत नसून महाराजच आमच्याकडून करून घेत आहेत.

आतापर्यंत तुम्ही स्वतंत्र व्यवसाय करत होतात, की भागीदारीत? तुमची कंपनी केव्हा स्थापन झाली?

आम्ही साधारणपणे १९८१ पर्यंत मजुरीनेच कामं घेत होतो. एक

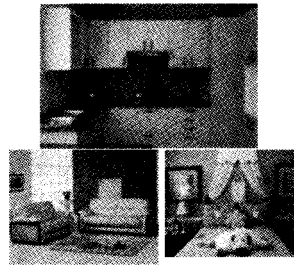

HOME DECOR

Decorators & Contractors

- ♦ House Painting
- ♦ Wall Tiling
- ♦ Ceramic Flooring
- ♦ Modular Kitchen
- ♦ Designer Bathroom
- ♦ Aluminium Window
- ♦ Safety Doors / Grill
- ♦ Balcony-Terrace Encl.

- ♦ Decorative False Ceiling
- ♦ Furniture Work etc.

**TOTAL SOLUTION FOR
HOME DECOR & RENOVATION**

Shreeyash Sathe

90110 26156, 90110 26157

2164, 5, Sadashiv Peth, Ganesh Darshan Apartment,
Vijaynagar Colony, Pune - 30 Ph. : 020-2114 0889

भागीदारही होता. आम्ही त्याच्याबरोबर वर्षाला जवळजवळ साठसतर हजाराचा व्यवसाय करत होतो. पण एकदा माझ्या भागीदाराने वादविवादात माझ्या गुरुंबद्दल अपशब्द काढले. मी इतका नाराज झालो की त्या क्षणीच त्याच्याशी संबंध तोडले, इतकेच नव्हे तर त्याच्याकडून येणे असलेल्या काही हजार रूपयांवरही पाणी सोडले. मग मात्र महाराजांच्या सत्यानेच आम्ही श्री अन्नपुर्णा केटरर्स ह्या नावाने कंपनी सुरू करून रजिस्ट्रेशनही केले.

श्रुति मंगल कार्यालयाचा तुमचा संबंध कसा आला?

वरील घटनेनंतर मी अगदी विमनस्क स्थितीत होतो. परंतु महाराजांनी धीर देऊन सांगितले की, 'अरे बाळ कार्यालय तुझ्याकडे चालत येईल.' महाराजांची लीला अगाध होती. आधी सांगितल्याप्रमाणे श्रुति चं व्यवस्थापन स्वतः मंगलाताई पहात होत्या. परंतु त्यांच्या प्रकृतीच्या कारणास्तव हे कार्यालय दुसऱ्या कुणालातरी चालवायला द्यावे असा विचार त्यांनी केला, आणि मला बोलावणं पाठवलं. आमच्या कराराप्रमाणे मी जर हो म्हटलं असतं तर मला रु. ३९,०००/- भरावे लागणार होते. मी महाराजांकडे ही गोष्ट सांगायला गेलो तर त्यांनी रु. ४०,०००/- रोख रकमच माझ्या हातात ठेवली. मी गेलो आणि मंगलाताईशी व्यवहार पूर्ण केला. अशा प्रकारे आमच्या व्यवस्थापनाखाली दिनांक ३ एप्रिल १९८३ रोजी अक्षय तृतीया या मुहूर्तावर पहिला विवाहसोहळा श्रुति मध्ये संपन्न झाला. त्या वर्षी एकूण ३० मुहुर्तांपैकी आमच्याकडे २९ विवाह साजरे झाले ही महाराजांची कृपाच नव्हे काय?

तेव्हापासून आजपर्यंत हे व्यवस्थापन तुमच्याकडेच आहे ना?

हो, माझ्याकडे असलं तरी मध्यंतरीच्या काळात अनेक उलटसुलट घटना घडल्या. त्यातूनही मला महाराजांनीच बाहेर काढलंय. झालं काय की मंगलाताईशी आमचा व्यवहार ५ वर्षांसाठी झाला होता. त्यावेळी त्या खूपच आजारी असायच्या. त्यांची पुढची पिढी आपल्याला राहू देईल याची खात्री नसल्याने मी आधीच कणकवली येथे प्लॉट घेऊन घर आणि स्वामी समर्थ मंगल कार्यालय ह्या नावाने हॉल बांधून कायमस्वरूपी तिकडे स्थायिक व्हायचं ठरवलं. परंतु महाराजांची तशी इच्छा नव्हती. आणि जसं मला वाटलं तसंच घडलं. मंगलाताईंच्या निधनानंतर त्यांच्या वारसांनी माझं जेवढं बुकिंग झालंय तेवढेच कार्यक्रम करायला मला परवानगी दिली आणि कार्यालय विकणार असा त्यांचा विचारही सांगितला. ग्राहकही कार्यालय पहायला येऊ लागले. मग नेहमीप्रमाणे आम्ही महाराजांच्या पायांपाशी. श्री. वालावलकर साहेब या माझ्या गुरुबंधुंनी महाराजांच्या आज्ञेवरून श्रुति विकत घेतलं आणि त्याचे व्यवस्थापन आमच्याकडे दिले. (जागेच्या मालकांनी आधी ठरविल्यापेक्षा आयत्या वेळी जास्त किंमत वसूल केली. परंतु महाराजांच्या कृपेमुळे ह्या प्रसंगातून

सुद्धा आम्ही सहीसलामत बाहेर पडलो.)

प्रत्येक टप्प्यावर महाराज तुमच्या पाठीशी होते का?

महाराजांवर आमची एवढी श्रद्धा आहे की अनेक वेळा महाराज वेळेआधीच सल्ला देतात. सल्ला पूर्णपणे मानला नाही तर नुकसान होतं ह्याचाही अनुभव घेतला आहे. त्यामुळे आता आम्ही त्यांच्या सूचनेबाहेर जात नाही.

आता तुमच्या कार्यालयाबद्दल सांगा.

आमच्या कार्यालयामध्ये ८३-८४ साली आम्ही महाराजांचा अनुग्रह प्राप्त करून घेतला आहे. आमचं जसं पुण्यातलं पहिलं कार्यालय आहे, तसंच आणखी एक वैशिष्ट्य म्हणजे आमच्या कार्यालयात कमीतकमी ७० लग्नं होतात. बारसं, मुंजी, इतर कार्यक्रम मिळून २०० तरी कार्ये होतात. आमच्याकडे लग्न करायचं असं ठरवल्यामुळे काही लोक एक-एक वर्ष थांबायला तयार असतात. सध्या माझ्याकडे पुढल्या दोन वर्षांचं बुकिंग सुरू आहे.

त्यानंतर महाराज फक्त ८७ साली आले आणि गाडीतूनही न उतरता 'बाळ, हे कार्यालय तू १०० वर्ष तरी चालवणार आहेस ! असा सर्वासमक्ष आशीर्वाद देऊन गेलेत. आमचा कर्मचारीवर्ग अतिशय टापटीप व सुसंस्कृत आहे. आमचे मॅनेजर तसेच कित्येक कर्मचारी कार्यालयाच्या सुरुवातीच्या काळापासून आमच्याबरोबर किंबहुना आमच्या घरातील एक सदस्यच आहेत.

हे कार्यालय, सध्या आहे असंच होतं का?

नाही, आधी फक्त तळमजल्यावर हॉल आणि उरलेला मांडव असं होतं. १९९९ साली दोन हॉल, पार्किंग असं सगळं नवीन बांधलं. परंतु आमचं ऑफिस मात्र मंगलाताईंच्या घराच्या जागेवरच आम्ही ठेवलंय.

त्यावेळेचे कार्यक्रम आणि आत्ताचे ह्यात फरक काय?

पूर्वी लग्नात संस्कारांना प्राधान्य होतं. लग्न खूपशी साधेपणाने साजरी होतं. आमच्याकडे १०,००० रुपयांमध्ये छान आणि १५,००० रुपयांमध्ये थाटामाटात लग्न होत असे. आता कमीतकमी ८०,००० रुपये एका लग्नासाठी लागतात. पूर्वी १३०० रुपये फक्त कार्यालयाचं भाडं होत. आता भाडंच मुळी २०,००० रुपये झालंय. सध्या आम्ही फुलांच डेकोरेशन आणि रांगोळी आमच्याच माणसांकडून घ्यावं असं सांगतो कारण माळा लावायला खिळे कुठे आहेत आणि कुठे ठोकायचे नाहीत, हे आमच्या माळ्याला माहीत असतं. तसंच, फुलांचं निर्माल्य आणि रांगोळीचा कचरा कुठे टाकायचा हे पण आमच्या लोकांना माहीत आहे. फोटोग्राफर, गुरूजी हे ज्याचे त्याने आणायचे, पण त्यातही कोणाला मदत हवी असली तर आम्ही करतो.

तुमच्या कार्यालयात पर्यावरणही केले जाते?

तसेच आयएसओ साठी प्रयत्न केला आहे काय?

आमच्याकडे आम्ही ओला कचरा कुजवून खत करायचा प्रयत्न केला होता. पण तो यशस्वी

झाला नाही. आता ओला, सुका कचरा नेण्यासाठी आम्ही महापालिकेला दरवर्षी लाखो रुपये देतो, म्हणूनच आम्ही रांगोळी आणि फुलवाल्यांना त्यांच्या कचऱ्याची विल्हेवाट त्यांनीच लावावी अशी विनंती करतो.

आता प्रश्न आयएसओचा. आयएसओसाठी जे काम कराव लागतं ते आम्ही केव्हापासूनच करत आलोय. पारदर्शक व चोख व्यवहार हे आम्हाला महाराजांनीच शिकवले आहे. आमच्याकडची स्वच्छता आणि टापटीप, तसेच आमचं किचन, टॉयलेट आणि बेसीन बघितलीत तर माझ्या बोलण्याचा प्रत्यय येईल. आमचं अजून एक सांगण्यासारखं वैशिष्ट्य म्हणजे आमच्याकडे बहुसंख्य आचारी व वाढपी ब्राह्मणच आहेत.

तुमच्या कार्यालयात जेवल्यावर एक अनोखे समाधान लाभते. त्याचं कारण काय?

घरचं जेवण आणि हॉटेलमधलं जेवण यात फरक काय? घरच्या जेवणात घरच्या अन्नपुर्णेनं प्रेम घातलेलं असतं. त्याचप्रमाणे आमच्याकडच्या जेवणात प्रेम तर असतंच, पण आध्यात्मिक समाधानही असतं. त्यामुळे जेवण हे केवळ भोजन न वाटता तो एखाद्या धार्मिक कार्यानंतरचा महाप्रसाद वाटतो हा अनेकांचा अनुभव आहे. आमचे आचारी आणि वाढपी हे महाराजांच्या मंदिरातील १९९२ साली सुरू झालेल्या अखंड नामस्मरणात नेहमी सहभागी होतात. रोज मध्यरात्री १ ते ४ ह्या वेळेत प्रत्येकी एक तास तिघेजण नामस्मरणात दंग होतात. त्यामुळे प्रत्येकाच्या मनात एक अनोखे पावित्र्य जपले जाते. त्याचा प्रत्यय त्यांच्या कामातून, विनम्रतेतून जाणवल्याशिवाय राहणार नाही.

तुमच्या कुटुंबियांपैकी कोणकोण व्यवसायात आहेत?

तुमच्या घरच्यांचा पाठिंबा तुम्हाला आहेच !

मी तर माझ्या वडिलांमुळेच (भाऊंमुळे) ह्या व्यवसायात आलो आहे. माझं सगळं प्रशिक्षण त्यांच्या हाताखालीच झालं आहे. माझी पत्नी सौ. प्रज्ञा (पूर्वाश्रमीची मंदा मिराशी) हिचेही कुटुंबीय केंटरिंग व्यवसायामध्येच आहेत. आज ती घरची आघाडी पूर्णपणे सांभाळत आहे, म्हणूनच मी व्यवसायाचा व्याप सांभाळू शकतोय. माझा मुलगा हृषिकेशही आता माझा भार हलका करत आहे. त्याच्याबरोबर माझा धाकटा भाऊ व पुतणे हे सर्व श्रुतिमध्येच व्यवस्थापन बघतात. माझी मुलगी जान्हवी (नाख्ये) सुद्धा डॉबिवलीच्या मंगल कार्यालय चालवणाऱ्या कुटुंबात दिली

आहे. माझे दोन भाऊ कणकवलीचं कार्यालय पहातात, तर दोन भाऊ महाराजांच्या मंदिरात काम करतात. तसेच आमचे सर्व कुटुंबीय कार्यालयात वेळोवेळी आम्हाला मदत करीत असतात. **श्रुति मंगल कार्यालयाखेरीज तुमचे इतर कार्य काय आहे?** कार्यालयाव्यतिरिक्त मंदिरातील स्वयंपाकाची जबाबदारी महाराजांनी सोपवली आहे. पूर्वी श्री दिगंबरदास महाराज होते. त्यांनी समाधी घेतल्यावर आता श्री काकामहाराज आहेत. त्यांच्याच कृपाशीर्वादाने पुढील कामे चालू आहेत. मी रोज बहुतांश वेळ तिथेच असतो. तिथे असेल ते काम करतो.

त्याचप्रमाणे माझे गुरुबंधू श्री. वालावलकर साहेब यांच्याबरोबर महाराजांच्या अनेक उपक्रमात मी त्यांच्याबरोबर असतो. चिपळूणजवळ डेरवण येथे महाराजांनी उभारलेल्या शिवसृष्टी आणि वालावलकर हॉस्पिटल यांच्या विश्वस्त संस्थेचा मीही एक विश्वस्त आहे.

कऱ्हाडे ब्राह्मण संघाचे संपूर्ण वर्षात ४ कार्यक्रमही आमच्या कार्यालयात आयोजित केले जातात. सर्व ब्राह्मण समाजाचे आणि विशेषतः कऱ्हाडे ब्राह्मण संघाचे कुठलेही कार्यक्रम असतील तर आमच्याकडे त्यांचे स्वागतच असते.

एक उद्योजक म्हणून तुम्ही तरूणांना काय सांगाल?

उद्योजक होण्यासाठी उत्तम व्यवस्थापन अतिशय महत्वाचा मुद्दा आहे. ह्याचं शिक्षण आम्हाला मंदिरातून मिळालं, असं म्हटलं तर अतिशयोक्ति होणार नाही. पूर्वीपासून आमच्या महाराजांनी जे नियम घालून दिले आहेत, ते आजही काटेकोरपणे पाळले जातात. रोज कार्यकर्त्यांची बैठक होते. आज काय कामं झाली, त्यात त्रुटी कोणत्या होत्या? त्या त्रुटी पुन्हा येऊ नयेत म्हणून काय करायला पाहिजे? उद्या कोणती कामं आहेत ? कुणी, काय, केव्हा करायचे आहे, हे सर्व आज ठरते. प्रत्येकाने ते हाताने लिहून घ्यायचे असते. आज मंदिरात सुमारे २००-२५० दिवस काहीतरी उत्सव चालू असतो, पण कुठेही, काहीही, कधीही गोंधळ दिसणार नाही. ह्याच प्रकारचे व्यवस्थापन माझ्याकडे राबवायचा मी प्रयत्न करतो.

ज्या तरूणांना उद्योग-व्यवसायात यायचे आहे त्यांनी ह्या सर्व गोष्टींचा विचार करावा. एखाद्या उत्तम व्यावसायिकाकडे २-४ वर्षे अनुभव घ्यावा आणि मग स्वतःचा व्यवसाय सुरू करावा. प्रामाणिकपणे, श्रद्धेने व्यवसाय केल्यास यशस्वीच व्हाल !

ज्या तरूण तरूणींचे विवाह श्रुति मंगल कार्यालयात झाले आहेत, त्यांच्या मुला-मुलींचे विवाहही इथे झाले आहेत आणि आता त्यांच्याही मुलांची बारशी आणि मुंजी पण इथे होत आहेत. म्हणजे तिसरी पिढी सुद्धा पिढ्यान्पिढ्यांचे संस्कार घेऊन घराण्यांचे ऋणानुबंध दृढ करायला सिद्ध झाली आहे. श्री. बाळासाहेब, श्री. हृषिकेश आणि संपूर्ण श्रुति मंगल कार्यालयाच्या परिवाराला आमच्या हार्दिक शुभेच्छा !

